

מסורת הש"ס

א] וְלַעֲלֵל דָּרָה... זכיר ש"ס מ"א, א] וְיִקְרָא טוֹן, ד] וְיַעֲבֹד תּוֹם, לְעֵלָּל לַגִּי. ד"ה סופר ומס' ומוס' פסחים פא. ד"ה מ"ט,

הגהות מהר"ב רנשבורג

א] נמי ב"ש מ'ממ'מ' משכבות ומושבות ופורים מן הקרבן כ"ל: ב] תום ד"ה ונדק פ"א ע"כ: ה"ה וכו' ותלמי יומי ל"ד דכחל. מלת דכחל נמתק. וצ"ד דכחתי לל"ל ומת' רש"פ:

מוסף רש"י

הרי זה גרגרן. של הממון יוס זה (ועיל נד.). ומגנן ובעילתן תלויין. וזו היא תליון אם תראה יוס יחי' טמא' למפע' ומינין בקרבן (בתוים כס.).

תינוקת פרק עשירי גדה

עב.

עין משפט
נר מצוה

עב א מוי' פ"ו מהל' אסורי ביאה הלי' :
עב ב מוי' שם הלי' פ"ה ופ"ה מהל' משכב ומושב הלכה ח:
עב ג מוי' פ"ו מהל' אסורי ביאה הלי' פ"ה ופ"ה מהל' משכב ומושב שם:
עב ד מוי' פ"ה מהל' משכב ומושב שם ופ"ו מהל' אסורי ביאה הלי' פ"ה ופ"ה מהל' משכב ומושב שם:
עב ו מוי' פ"ב מהל' מחומרי כפרה הלי' ו:

ומפ' ר"ת דהכי פריך וזה ציממא היכי משכחת לה מדכתיב כל ימי וזכ טומאתה אמרי' לקמן ציממא מהוי וזה משמע דבראיית ימים היא נעשית וזה מיהא תימיה מאי קא משני כדכתיב צנין צין השמשות מ"מ ליכא אלא צ' ראיות ציום וצ"ל דלא חש להזכיר השלישית

וז"ה פוטרין מן הקרבן. ללא צני שימור. אבל לענין טומאה מורה מדרבנן להחמיר גזירה יוס י"א אטו תוך י"א יוס דמטמאה צועלה מדלורייתא עד שתספור קצת יוס המחרת כדיליף לקמן [עג.] מיהיה לה: **עבלה יוס שלאחריו.** דעבדה שימור קצת ושימור מעליה הוא אלא

וב"ה אומרים פטורים מן הקרבן טבלה ביום של אחרי ושמושה את ביתה ואח"כ ראתה א ב"ש אומרים מטמאין משכב ומושב ופטורין מן הקרבן וב"ה אומרים בה"ו גרגרן ומורים ברואה בתוך י"א יום וטבלה לערב ושמושה שמתמאין משכב ומושב וחייבין בקרבן וטבלה ביום של אחרי ושמושה ה"ו תרבות רעה ומגען ובעילתן תלויין: גמ' ת"ר ה"שויין בטובלת לילה לזבה שאינה טבילה ושויין ברואה בתוך י"א יום וטבלה לערב ושמושה שמתמאה משכב ומושב וחייבין בקרבן לא נחלקו אלא ביום י"א יום שב"ש אומרים מטמאין משכב ומושב וחייבין בקרבן ובית הלל פוטרין מקרבן אמרו להן ב"ש לב"ה מ"ש יום י"א מיום תוך י"א אם שווה לו לטומאה לא ישוה לו לקרבן אמרו להן ב"ה לב"ש לא אם אמרת בתוך י"א יום שכן יוס שלאחריו יום שלאחריו שנצטרף עמו לזיבה אמרו להם בית שמאי השוו מדותיכם אם שווה לו לטומאה ישוה לו לקרבן ואם לא שווה לו לקרבן לא ישוה לו לטומאה אמרו להם ב"ה אם הביאנהו לדי טומאה להחמיר לא נביאהו לדי קרבן להקל ועוד מדבריתם אתם נושכין שאתם אומרים טבלה יום שלאחריו ושמושה ואח"כ ראתה מטמא משכב ומושב ופטורה מן הקרבן אף אתם השוו מדותיכם אם שווה לו לטומאה ישוה לו לקרבן ואם לא שווה לו לקרבן לא ישוה לו לטומאה אלא להחמיר ולא להקל הכא נמי להחמיר ולא להקל אמר רב הונא משכבה ומושבה שבשני ב"ש מטמאין אע"פ שטבלה אע"פ שלא ראתה מאי טעמא כיון דאילו חזיא מטמאה השתא נמי מטמא אמר רב יוסף מאי קמ"ל תנינא טבלה יום שלאחריו ושמושה את ביתה ואח"כ ראתה ב"ש אומרים מטמאה משכבות ומושבות ופטורה מן הקרבן אמר רב כהנא ראתה שאני אמר רב יוסף וכי ראתה מאי הוי ראייה דגדה היא א"ל אב"י לרב יוסף רב כהנא הכי קא קשיא ליה בשלמא היכא דראתה גזרינן ראייה דגדה אטו ראייה דזבה אלא היכא דלא ראתה מאי נגזר בה ועוד תנן הרואה ראייה אחת של זוב ב"ש אומרים כשומרת יום כנגד יום ובה"א יכבעל קרי ותניא

כיון השלישית וכי צ"ל לפירוש' דבסוף פרק צ' דנוזר (דף נו.). דליכא נמי הך סוגיא דליכא לולין (פסחים דף פא.). ומשני דחזאי תלתא יומי סמוך לשקיעת חמה דלא הוי שהות דלסיק ליה למינא ותלתא יומי לאו דוקא אדכחא סגי כשראתה צנין עד הלילה ור"י מפרש וזה הגמורה לר' יוסה היכי משכחת לה כיון דלית ליה לרבי יוסי מקצת היום ככולו בתחילת היום דקאמר וז הרואה צנישני שלו אינו סותר התחלת היום וישלם ז' ה"ה נמי דסוף היום ככולו ואפי' ראתה צנילה מה צנן מ"מ מקצת היום ככולו וסוף היום דלא הוי שימור וכן משמע צניזר (דף נו.). דקאמר ולרבי יוסי כו' כיון דחזאי פלגא דיומא אדך פלגא סליק לה שימור משמע סוף היום מחזית ואיך הוי שימור דאיך פלגא ומשני דחזאי תלתא יומי סמוך לשקיעת חמה דלא הוי שהות פי' סוף היום סליק לה למינא דראייתה וא"ת ולרבי יוסי נימא וכו' ככותאי אמרה לשמעמיה דלית ליה מקצת היום ככולו ושמעמיה דרב אוקמינן לעיל (דף סט.). דלא ככותאי וצניזר אוקמינן רב כרבי יוסי וי"ל דכי אית ליה מקצת היום ככולו היינו צנישני לזבה שהוא יוס אחריו של חשונה וכן בשומרת יוס כנגד יוס מקצת יוס ספירה עולה ואינה סומרת שאין לה למנות יותר והוא סוף חשונה אבל בתחילת הספירה לא אמרינן סוף היום שהיא פוסקת זו שיהא ככולו מיהו קשה דאמר' צפ"ק דר"ה (דף ב.) אמר רבא ק"ו ומה נדה שאין תחילת היום עולה לה צסופה סוף היום עולה לה בתחילתה שנה שתחילת היום עולה לה צסופה אינו דין סוף היום עולה לה בתחילתה ומאי קשיא זבה תוכיח לרבי יוסי שתחילת היום עולה לה צסופה ואין סוף היום עולה לה בתחילתה ואורי' דלציצא דרבנן קאמר רבא ולא אליצא דר' יוסי ועוד נ"ל דאפילו לרבי יוסי אין שייך לומר יוכיח מזה לדה דגזי נדה דין הוא שיהיה יוס ראשון מן החשזון כי למה לא יהיה ככל הטומאות שאין לרבינן נקיים אבל זבה דלריכה נקיים נהי דבסוף החשזון יעלה שמיד שנכנס השצניע נכנס בטורה מ"מ יוס שפוסקת זו שאינו טהור אינו דין שיעלה לה לחשזון הנקיים): **אף** איתם השוו מדותיכם. וא"ת ומאי ס"ד דב"ש הא ודאי לדיתה נמי איכא לאקשווי הכי וי"ל דקסברי צ"ש דיוס י"א שהוא מדלורייתא אי ממחירינן ציה לטומא משכב ומושב אחי למימר ציה חיוז קרבן אבל ציום שלאחריו שהכל יודעין שהוא מדרבנן לא אחי לחיוזי קרבן אי ממחירינן ציה לטומא משכב ומושב: **אמר רב כהנא ראתה שאני.** ואלדעה מנליה לרב הונא צמוך י"א יוס צלא ראתה והיינו דקאמר רב כהנא הכי קא קשיא ליה פי' אדרב הונא ועוד תניא דלא כרב הונא אלא

תום הרא"ש
ושויין בטבילת לילה לזבה שאינה טבילה. פרש"י דשויין דספיקא הוה פירושא] לשויין דרישא. ורובנו מאיר פירוש דקאי אהא דחנן כמתניין גבי זבה קטנה היכא דחל יוס י"ב יוס טבילתה וקדמה וטבלה בלילה דלב"ש מטמא משכב ומושב וחייבין בקרבן ולב"ה פטורין מן הקרבן שוין הן ומורה להו ב"ה לב"ש היכא דחל שביעי לטפירתה יוס י"ב וקדמה וטבלה בלילה שחיבין בקרבן: אף אתם השוו מדותיכם כו. (וב"ש) [וב"ה] טבירי דביום י"א כשטבלה לערב אין לגזור טומאה דלמא אחי למימר טומאה דאורייתא היא לפי שהוא מ"א ימי זיבה ויבא להחיבה קרבן וחביא חולין לעורה. אבל ביום שלאחריו מידע ידעי כ"ע דתחלת גדה [הוא] וחומרא דרבנן בכלמא הווא ולא יבא לטעוה עורא קרבן:

דגזרינן י"ב אטו י"א ה"ג גזרינן לא ראתה אטו ראתה: ראיים נדה היא. ואינה מצטרפת אלא מעכשיו מטמאה וטומאת מעת לעת הוא דליכא עליה וטומאת מעת לעת אינה מטמאה את צועלה אלא משום דגזרינן יוס שלאחר י"א אטו תוך י"א דלורייתא ה"ג תוך י"א כי לא ראתה צנין אחר טבילתה גזרינן אטו ראתה: א"ל אב"י לרב יוסף רב כהנא. דאמר ראתה שאני הכי קא קשיא ליה אע"ג דהך טומאה מדרבנן ליכא למימר דכי היכי דגזרי צ"ש ראייה שניה דלאחר י"א אטו דגזרינן יוס שניה תוך י"א ה"ג נגזור לא ראתה אטו ראתה דראייה צראייה מיחלפא ראתה צלא ראתה לא מיחלפא: ועוד סנן. דלא כרב הונא: הרואה ראייה אחת של זוב. צביש מיירי: כשומרת יוס כנגד יוס. צשני שלה שנגעה תלוי אחר טבילה אף זה מגעו תלוי אס טבל לאחר ראייה ונגע דמעער מגעו תלוי שמו יראה ראייה שניה ומצטרף לזיבה: כבעל קרי. וטהור למעשר לאחר טבילה מיד. קמיני מיהא לבי"ש שומרת יוס וז צראייה ראשונה שוין: ותניא